

Już **po raz drugi**, nasza Parafia zaprasza wszystkich parafian i sympatyków naszej wspólnoty na **Świąteczny Jarmark Bożonarodzeniowy**. Przy kościele, w niedzielę 15 grudnia, za bramą, od godz. 9⁰⁰ do 13³⁰ będzie można nabyć świąteczne pamiątki, upominki, spróbować dobrych ciast, pierników, a może i świątecznych niespodzianek.

Zapraszamy też wszystkich, którzy chcieliby się włączyć w przygotowanie Jarmarku, upieczenie ciast, pierników; a także tych, którzy chcieliby wystawić swoje wyroby, ozdoby świąteczne.

Spotkanie organizacyjne 5 grudnia, po mszy św. o godz. 18⁰⁰ w Sali św. Jana Pawła II.

Adwent

Od 1.12. rozpoczyna się nowy Rok Kościelny. Tradycyjnie rozpoczyna go okres Adwentu - czas poprzedzający piękno świąt Bożego Narodzenia. Warto pamiętać, że Adwent (z łac. *adventus* - przyjście, przybycie) to okres w roku liturgicznym, który rozpoczyna się od I Nieszporów niedzieli po sobocie XXXIV tygodnia Okresu Zwykłego, a kończy przed I Nieszporami uroczystości Narodzenia Pańskiego w wieczór 24 grudnia. Trwa od 23 do 28 dni i obejmuje cztery kolejne niedziele przed 25 grudnia. Stanowi pierwszy okres w każdym nowym roku liturgicznym.

Adwent składa się z dwóch odrębnych okresów:

1. czasu, w którym kierujemy nasze serca ku oczekiwaniu powtórnego przyjścia Jezusa w chwale na końcu czasów (okres od początku Adwentu do 16 grudnia włącznie);
2. czasu bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, w której wspominamy pierwsze przyjście Chrystusa na ziemię.

Zwornikiem wszystkich tekstów liturgii adwentowej obydwu części jest czytanie księgi proroka Izajasza. Czytanie to obrazuje tęsknotę za wyczekiwany Mesjaszem.

Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. między innymi w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. Z pewnością Adwent nie istniał, dopóki nie ustalono stałej daty świąt Narodzenia Pańskiego. Została ona wyznaczona dopiero w II połowie IV wieku. W Hiszpanii pierwsze wzmianki o przygotowaniu do obchodu Narodzenia Pańskiego (choć nie jest ono określane mianem Adwentu) pochodzą z roku 380. Kanon 4 synodu w Saragossie, który odbył się w tym roku, poleca wiernym, aby od dnia 17 grudnia do Epifanii (6 stycznia) gorliwie gromadzili się w kościele, nie opuszczając ani jednego dnia. W tradycji gallikańskiej Adwent miał charakter pokutny i ascetyczny (post, abstynencja, skupienie), co wspomina św. Hilary (+ 367). W V w. biskup Tours, Perpetuus, wprowadził w Galii obowiązek postu w poniedziałki, środy i piątki w okresie od dnia św. Marcina

dokończenie na str. 2

Roraty ku czci Najświętszej Maryi Panny, przez cały Adwent odprawiane będą:

- dla dzieci w poniedziałki, środy i piątki o godzinie 18⁰⁰. Zapraszamy dzieci z lampionami.
- dla dorosłych we wtorki, czwartki i soboty o godzinie 7⁰⁰

dokończenie ze str. 1

(11 listopada) do Narodzenia Pańskiego. W Rzymie okres przygotowania do Narodzenia Pańskiego został wprowadzony dopiero w drugiej połowie VI wieku. Adwent miał tu charakter liturgicznego przygotowania na radosne święta Narodzenia Pańskiego, ze śpiewem *Alleluja*, *Te Deum laudamus*, z odpowiednim doбором czytań i formularzy, bez praktyk pokutnych. Od czasów św. Grzegorza Wielkiego (590-604) Adwent w Rzymie obejmował już 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania na obchód pamiątki historycznego przyjścia Chrystusa. Na początku IX w. Adwent nabiera także charakteru eschatologicznego - staje się czasem przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa. W wyniku połączenia tradycji gallikańskiej i rzymskiej ukształtował się Adwent, jaki przeżywamy do dziś - liturgicznie rzymski, a ascetycznie gallikański (kolor fioletowy, bez *Gloria*). Formę tę rozpowszechniały klasztory benedyktyńskie i cysterckie. W XIII w. znana ona była już w całym Kościele, do czego przyczyniły się nowe zakony, zwłaszcza franciszkanie.

Teksty liturgiczne Adwentu ukazują postacie Starego i Nowego Testamentu, przez których życie i działalność Bóg zapowiadał i przygotowywał świat na przyjście Jego Syna: Maryję, Jana Chrzciciela, Izajasza. Adwent to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Panem i przygotowania się do niego przez pokutę i oczyszczenie. Dlatego Kościół zachęca do udziału w rekolekcjach, przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Adwent nie jest jednak w sensie ścisłym czasem pokuty, tak jak na przykład Wielki Post.

Jak czytamy w „Ogólnych normach roku liturgicznego i kalendarza” z 1969 r.: „Adwent ma podwójny charakter. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przez który wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Równocześnie jest okresem, w którym, przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa, kieruje się dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Z obu tych względów Adwent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania”.

W czasie całego Adwentu, poza niedzielami i uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia), odprawiane są Roraty. Ta bardzo dawna tradycja jest nadal w Polsce kultywowana. Roraty to Msze ku czci Najświętszej Maryi Panny, odprawiane wczesnym rankiem. Ich nazwa pochodzi od łacińskich słów pieśni często śpiewanej na ich początku - *Rorate caeli desuper* (Spuście roś, niebiosy). W czasie Rorat przy ołtarzu znajduje się dodatkowo, ozdobna świeca - symbolizuje ona obecność Maryi. Eucharystia rozpoczyna się przy zgaszonych świecach; zapalają się one dopiero podczas uroczystego hymnu «Chwała na wysokości Bogu». Jest to jeden z nielicznych przypadków w roku liturgicznym, kiedy hymn ten śpiewa się każdego dnia (choć wyłącznie podczas Rorat). Według Abrahama Bzowskiego, dominikanina, wybitnego historyka Kościoła, początek Rorat w Polsce datuje się na XIII wiek. Ich odprawianie miał wprowadzić w Poznaniu książę Przemysław I Pobożny, a w Krakowie, na prośbę św. Kingi, Bolesław Wstydlivy. Największą popularność i szczyt rozwoju Roraty osiągnęły w XVI wieku. Codziennego udziału w tej Mszy świętej przestrzegali królowie Zygmunt Stary i Zygmunt August, królowa Bona, Anna Jagiellonka i Marysieńka Sobieska. Zygmunt I Stary i Anna, jego córka, starali się o to, aby w kaplicy królewskiej na Wawelu Roraty odprawiane były nie tylko w czasie Adwentu, ale przez cały rok raz na tydzień. Na ten cel przeznaczili pewne fundusze i w 1545 roku utworzono, przy kaplicy zygmuntońskiej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi, specjalną kapelę śpiewającą „rorantystów”. Z odprawianiem Mszy św. roratniej wiąże się zapalanie dodatkowej świecy. W dawniejszych czasach przed rozpoczęciem Mszy św. do ołtarza podchodził król, niosąc pięknie ozdobioną świecę i stawiał ją na najwyższym lichtarzu na środku ołtarza. Podobne świece, lecz już nie ozdobione, przynosili do ołtarza prymas, senator, ziemianin, rycerz, mieszczanin i chłop - przedstawiciele ówczesnych stanów. Każdy z nich, wręczając świecę celebransowi, odpowiadał na jego pytanie: „Gotowy jesteś na sąd Boży?” - „Gotów jestem na sąd Boży”.

Od IX w. dla drugiej części Adwentu charakterystyczne są **tzw. antyfony „O”**, ponieważ wszystkie rozpoczynają się od tej właśnie litery: *O Sapientia*, *O Adonai*, *O Radix Jesse*, *O Clavis David*, *O Oriens*, *O Rex gentium*, *O Emmanuel*. Tak uszeregował je Amalariusz z Metz (+ 850). Oparte są one na obrazach i symbolach biblijnych. Antyfony te w tłumaczeniu polskim stanowią siedem kolejnych zwrotek dawno śpiewanej pieśni „Mądrości, która z ust Bożych wypływa”. Ich treść obrazuje tęsknotę Izraelitów za Mesjaszem. Stosowane były pierwotnie jako antyfony do *Magnificat* w Liturgii Godzin. W odnowionej liturgii zachowały swoje tradycyjne miejsce. Ponadto włączone zostały w Mszę świętą jako wersety aklamacji przed Ewangelią.

III Niedziela Adwentu jest nazywana Niedzielą Różową lub - z łaciny - **Niedzielą GAUDETE**. Nazwa ta pochodzi od słów antyfony na wejście: «Gaudete in Domino», czyli „Radujcie się w Panu”. Szaty liturgiczne mogą być - wyjątkowo - koloru różowego, a nie, jak w pozostałe niedziele Adwentu, fioletowe. Teksty liturgii tej niedzieli przepełnione są radością z zapowiadanego przyjścia Chrystusa i z odkupienia, jakie przynosi. Warto pamiętać, że oprócz Niedzieli Gaudete jest jeszcze tylko jedna okazja do używania szat liturgicznych koloru różowego - jest nią Niedziela *LAETARE* - IV Niedziela Wielkiego Postu.

JUBILEUSZ 30-LECIA KOŁA STOWARZYSZENIA WSPIERANIA POWOŁAŃ PRZY PARAFII CHRYSYTA KRÓLA W BYDGOSZCZY

W sobotę 26.10.2024 r. uroczystie obchodziliśmy Jubileusz naszego Parafialnego Koła Stowarzyszenia Wspierania Powołań Kapłańskich, Zakonnych i Misyjnych.

O godz. 11³⁰ odbyła się modlitwa Różańcowa. Różaniec Powołań prowadzili Ministranci Służby Ołtarza parafii Chrystusa Króla: **Damian, Dorian i Rafał**.

O godz. 12⁰⁰ rozpoczęła się Uroczysta Msza Święta koncelebrowana, odprawiona została pod przewodnictwem Ks. Proboszcza Dariusza Wesółka. Homilię wygłosił Ks. Piotr Książkiewicz. W Eucharystii uczestniczyli zaproszeni goście: wszyscy kapłani pracujący w naszej Parafii i duchowni opiekunowie Parafialnego 30-letniego koła: Ks. Tadeusz Putz, Ks. Paweł Zalewski, Ks. Prezes Tomasz Kalociński i Kapelan Stowarzyszenia Ks. Piotr Książkiewicz. W świętowaniu wzięli również udział przedstawiciele różnych Kół Parafialnych, m/in.: chór św. Cecylii, Grupa Modlitwy św. Ojca Pio i Cudownego Medalika.

Wspólnota jest bardzo ważna. Jest miejscem doświadczenia Boga i wzrostu powołania, a stowarzyszenie bez wątpienia jest miejscem, gdzie tworzy się wspólnota, która jest w jednym duchu i modli się do Boga o dar nowych osób do służby w Kościele. Dziękujemy Bogu za dar istnienia i modlimy się, by nasze Stowarzyszenie nieustannie się rozwijało. Każde powołanie do kapłaństwa, o które Stowarzyszenie modli się od trzydziestu lat, jest darem samego Boga. Bydgoszcz jest dobrym miejscem do rozwoju powołań dzięki duszpasterzom posługującym na terenie miasta i diecezji.

Przed zakończeniem Eucharystii Ks. Kapelan Stowarzyszenia odczytał List od Biskupa Bydgoskiego, Ekscelencji Krzysztofa Włodarczyka z okazji 30-lecia istnienia koła SWP przy parafii Chrystusa Króla w Bydgoszczy.

„Czcigodny Księżu Proboszczu! Droga Wspólnoto!

Z okazji trzydziestolecia istnienia Koła Stowarzyszenia Wspierania Powołań w Waszej wspólnocie parafialnej, pragnę złożyć serdeczne gratulacje. Niech ten piękny Jubileusz będzie powodem do dumy i umocnienia Waszej wspólnoty, a także zachętą do dalszego zaangażowania w działalność Stowarzyszenia Wspierania Powołań naszej diecezji oraz wspólnoty parafialnej, w której posługujecie od trzydziestu lat.

W związku z tak wspaniałym jubileuszem, który zbiega się z jubileuszem dwudziestolecia istnienia naszej diecezji, życzę Wam błogosławieństwa Bożego, wsparcia Matki Bożej Pięknego Miłości oraz inspiracji płynącej z życia błogosławionego Biskupa Michała Kozala, Patrona naszego bydgoskiego kościoła oraz Stowarzyszenia Wspierania Powołań. Niech Wasza dalsza praca przyczynia się do budowania naszej diecezjalnej wspólnoty i modlitwy o nowe powołania oraz za istniejące.”

Vizen

Sanktuarium Zawierzenia Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej

Bydgoszcz – Piaski

Sanktuarium jest miejscem spotkania z Chrystusem i Jego Matką, która zawsze prowadzi do Chrystusa, ale jest też miejscem spotkania z samym sobą i z drugim człowiekiem.

Modląc się w sanktuarium szensztackim można wyprosić sobie i innym wiele łask, a szczególnie trzy łaski pielgrzymkowe:

1. Łaska zadowolenia
2. Łaska wewnętrznej przemiany
3. Łaska gorliwego i owocnego apostołstwa

Bydgoskie Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej – szensztackie Sanktuarium Zawierzenia – zostało poświęcone 16 czerwca 2001 roku przez arcybiskupa Henryka Muszyńskiego. To pierwsze sanktuarium szensztackie na tym terenie i jedno z sześciu w Polsce. Z budową świątyni wiązano nadzieję na dynamizację życia religijnego w Bydgoszczy. Nie zawiedziono się: w sanktuarium i w domu

rekolekcyjnym św. Józefa działają wspólnoty, organizowane są spotkania, dni skupienia, a także imprezy rodzinne. To sanktuarium stało się kolebką świętości. Nie ma drugiego miejsca na mapie duchowości szensztackiej w Polsce jak Wasze Sanktuarium Zawierzenia – mówił do zgromadzonych o. Arkadiusz Sosna przy okazji obchodów 20-lecia istnienia. „Idziemy na Piaski, do naszej Matki, do naszych sióstr”.

Założycielem Ruchu jest ojciec Józef Kentenich (1885-1968). Był Pallotynem w zakonie w Niemczech, w miejscowości Schönstatt. W 1912 pallotyni udzielili pozwolenia o. Kentenichowi na pracę w pełnym wymiarze nad dziełem, znanym dzisiaj, jako Ruch Szensztacki. Niestety w czasie, gdy Hitler rządził Niemcami jego działalność była prześladowana przez nazistów, a sam o. Kentenich został osadzony w obozie koncentracyjnym w Dachau, gdzie przebywał 3,5 roku. Przeżył okrucieństwa obozu i po wojnie rozpoczął nowy etap międzynarodowej ekspansji i wzrostu dla Ruchu. W latach 1951-65 niestety ojciec Kentenich został przez Kościół odłączony od swego Dzieła i zmuszony do opuszczenia Europy oraz całkowitego zerwania kontaktu z Ruchem. W tym czasie kompetentne władze kościelne weryfikowały założone przez niego Dzieło. W dniu 24 grudnia 1965 roku wrócił do Schönstatt, po tym jak papież Paweł VI udzielił jemu i jego Dziełu swojej aprobaty. Ostatnie lata poświęcił na prowadzenie ruchu. Zmarł 15 września 1986 roku w Schönstatt, gdzie jest też pochowany. Od czasu jego śmierci, członkowie Ruchu Szensztackiego odkryli na nowo trwałe znaczenie osoby ojca Ketenicha dla Ruchu. Jego wskazówki są poszukiwane w wielu dziełach, modlitwach, doświadczeniach z jego życia.

Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej w Schönstatt jest kolebką Ruchu Szensztackiego, źródłem łask i miejscem modlitwy. Kaplica w Szensztacie została nazwana PRASANKTUARIUM. Wszystkie, które powstały na świecie są prawie identyczne z tą pierwszą. Nazwa „Schönstatt” pochodzi od połączenia dwóch niemieckich słów: „schön”, – co znaczy „piękne” i „statt”, czyli „miejsce”, tak, więc można powiedzieć, że dosłownie po polsku Szensztat znaczy Piękne Miejsce. Na bydgoskich Piaskach również miejsce jest piękne.

Szensztat stał się „szkołą świętości” czerpiącą z kościelnej tradycji:

- w życiu przymierzem z Bogiem, tak jak ono jest przedstawione w Piśmie świętym i jak urzeczywistnia się w sakramentach Kościoła;
- w wierze w „Boga życia”, w kochającą Opatrzność Bożą, która z miłością kieruje naszym życiem i naszą historią, zgodnie ze swoim planem;
- w wierze w osobiste wybranie i posłannictwo, które wyznacza naszemu życiu cel i kierunek.

Aby nieść błogosławieństwo Szensztackiego Sanktuarium do wielu ludzi, powstała inicjatywa Matki Bożej Pielgrzymującej w przenośnym obrazie – w formie kapliczki, który pozwala na łatwe przenoszenie Jej od rodziny do rodziny i z miejsca na miejsce.

W naszej parafii gościliśmy siostrę Celestynę z bydgoskiej wspólnoty Szensztackiego Instytutu Sióstr Maryi przy sanktuarium Zawierzenia na osiedlu Piaski, która przybliżyła nam formę Apostołatu Matki Bożej Pielgrzymującej.

Jako instytut świecki jest to wspólnota życia konsekrowanego dążąca do doskonałej miłości przez profesję rad ewangelicznych i wysiłek osobistej formacji. Podejmując nauczanie Kościoła, pragnie w duchu charyzmatu wychowywać świeckich apostołów, uświęcać świat niejako od wewnątrz, być jak

zaczyn dobra... Zgodnie z zamysłem Założyciela, bardzo ważne jest życie we wspólnocie oraz wspólnotowe świadectwo o powołaniu i misji kobiety na wzór Maryi. Nazwa „Siostry Maryi” określa najgłębszy rys duchowej drogi sióstr szensztackich.

„Miłość Chrystusa przynagla nas” (2 Kor 5,14). Te słowa oraz wizerunek Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej umieszczone są na broszce, którą noszą, jako Szensztackie Siostry Maryi. Jest to swego rodzaju program: „Żyjemy nie tylko dla siebie. Jesteśmy powołane, by naśladować Chrystusa i prowadzić ludzi do Boga”

W naszej parafii obecnie są dwie kapliczki wędrujące. Animatorką jednej z nich jest pani Maria Kaszubska. Druga kapliczka jest pod opieką Grupy Modlitwy św. Ojca Pio, która otrzymała ją, jako dar od zaprzyjaźnionej Grupy z Koszalina z okazji 10-lecie powstania wspólnoty. Kapliczki wędrują. Ostatnio szczególnie towarzyszą osobom chorym.

„Matka, bowiem nie tylko czeka na swoje dzieci we własnym domu, ale idzie za nimi wszędzie, gdzie one zakładają swoje domy. Wszędzie tam, gdzie żyją, gdzie pracują, gdzie tworzą rodziny, gdzie bywają przykute do łóża bólesci – a nawet tam, gdzie zapominają o Bogu, gdzie sumienia mają obciążone grzechem.” Św. Jan Paweł II
... te słowa bardzo oddają istotę Pielgrzymującej MTA i ideę dzieła.

Halina Owczarz

Korzystałam:

<https://cordisincor.blogspot.com/>, <https://szensztat.pl/>, <https://bydgoszcz.szensztat.pl/>

WSPOMNIENIE ŚW. CECYLII

W piątek 22 listopada obchodziliśmy wspomnienie świętej Cecylii.

Podczas Mszy Świętej śpiewał nasz chór parafialny noszący imię świętej Cecylii. Chór od 1983 prowadzi **Pan Leszek Rusiniak**, organista naszej parafii, który w tym roku obchodzi **jubileusz 50-lecia pracy organistowskiej**. Z tej okazji, po zakończeniu Mszy Św., otrzymał list gratulacyjny od ks. biskupa Krzysztofa Włodarczyka oraz pamiątkową statuetkę i gromkie oklaski od zgromadzonych parafian.

Po Mszy Św., w ramach Bydgoskich Dni Muzyki Kościelnej, wysłuchaliśmy koncertu zespołu dziewczęcego „Akatyst” z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kcynie pod dyrekcją p. Agnieszki Maciejewskiej! Dziękujemy za obecność i piękno dźwięków.

fot. Jakub Szymczak

NAWIEDZENIE FIGURY ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA

W dniach 6–7.11. br. nasza wspólnota przeżywała nawiedzenie figury św. Michała.

Był to piękny czas ze św. Michałem Archaniołem z cudownej groty w Gargano... niezwykle parafialne rekolekcje anielskie.

Dziękujemy WSZYSTKIM za tak liczny udział.

fot. Zuzanna Zych

Katecheza o Eucharystii

Wchodząc w Nowy Rok Liturgiczny i Rok Jubileuszowy, chcemy, jako Pielgrzymi Nadziei, poznać tajemnice Eucharystii, która jest pokarmem na drodze do zbawienia. Eucharystia jest dla chrześcijanina źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego, czyli do niej wszystko nas prowadzi, a ona daje siłę do naszej codzienności. Eucharystia ustanowiona została przez Pana Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy. Wydarzenie Ostatniej Wieczerzy, Ofiary Krzyża i Eucharystii są ze sobą ściśle zjednoczone. Poprzez Mszę św. na sposób bezkrwawy pod postaciami chleba i wina uobecnia się Ofiara Krzyża, która rozpoczęła się podczas Ostatniej Wieczerzy. „*To prawda, że Ofiara złożona na Kalwarii wystarczyła, by wyjednać dla ludzkości wszystkie łaski zbawienia; Ofiara [Mszy św.] to nic innego, jak zebranie jej owoców. Lecz Chrystus postanowił, by Jego Ofiara wciąż się uobecniała dla jednoczenia wspólnoty chrześcijańskiej*” – mówił św. Jan Paweł II (dn. 1 VI 1983 r.). Bóg więc chciał, by chrześcijanie żyjący po Chrystusie mieli dostęp do łask płynących z krzyża. Msza św., która jest ponowieniem Ofiary Krzyża jest dla nas sposobem czerpania łask i owoców odkupienia.

Sobór Trydencki uczy, że Chrystus „*podczas Ostatniej Wieczerzy, tej nocy, w której był wydany (1 Kor 11,23), aby swej ukochanej Oblubienicy – Kościołowi zostawić widoczną (jak tego wymaga natura człowieka) ofiarę, przez którą ma być uobecniana owa raz na krzyżu złożona ofiara, aby jej pamiątka trwała aż na wieki, a jej zbawienne moc udzielała się na odpuszczenie grzechów, jakie przez nas codziennie są popełniane... ofiarował Bogu Ojcu swe Ciało i swą Krew pod postaciami chleba i wina*”. Zaczęło się więc w wieczór Wielkiego Czwartku. W miejsce paschy żydowskiej Chrystus ustanowił Paschę swojej męki, śmierci i zmartwychwstania. Cele sprawowania Mszy św. są tożsame z celami Ofiary Krzyża. Papież Pius XII w encyklice Mediator Dei wyliczył cztery główne cele sprawowania Eucharystii:

- **Uwielbienie Boga Ojca** (Bóg Ojciec uwielbiony jest przez Ofiarę swego Syna na sposób nieskończony);
- **Dziękczynienie Bogu** (Chrystus składał dzięki swemu Ojcu podczas Ostatniej Wieczerzy. Msza św. jest więc największym dziękczynieniem za wszelkie łaski i dobrodziejstwa. Greckie słowo Eucharystia tłumaczy się jako dziękczynienie);
- **Przeblaganie za grzechy żywych i umarłych** (Wiemy, że już od pierwszych wieków sprawowano Msze św. za zmarłych, by jak mówi Księga Machabejska „zostali uwolnieni od grzechu” (2 Mch 12,45). Udział we Mszy św. jest dla nas sposobnością do odpokutowania grzechów i darowania kar za grzechy);
- **Wypraszenie łask** (Udział we Mszy św. jest sposobnością zjednania sobie u Boga wielu łask).

Niech te kilka zdań pomoże dobrze przeżywać nam każdą Mszę Świętą, w której uczestniczymy, a przez to dobrze przygotujmy się do Niebieskiej Liturgii, która czeka nas w niebie.

Ks. Igor Wichrowski

LOGOGRYF RELIGIJNY

Litery z zaznaczonych pól, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

1. Miejsce wiecznego spoczynku.
2. Męskie zgromadzenie zakonne założone przez św. Wincentego Pallottiego.
3. Imię „zimnego” świętego i ośmiu papieży - 14 maja.
4. Mniszki od Wieczystej Adoracji przy ul. Gdańskiej.
5. Klasztor męski z Matką Bożą w nazwie (Licheń).
6. Dochowanie wiary.
7. Zamiast Jezusa Piłat uwolnił tego zbrojnicę.
8. Jeden z wielu na cmentarzu.
9. Mieszanka ziół i żywicy w kadzielnicy.
10. Sakrament pojednania – potocznie.
11. Mniejsza od archidiecezji.
12. Naukowiec KUL'u zainteresowany sprawami misji.
13. W czasie święcenia w ręku kapłana.
14. Drugi z siedmiu grzechów głównych.

/BILIER/

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązaniem krzyżówki z poprzedniego numeru „Wspólnoty” jest hasło: „OD ANNASZA DO KAJFASZA”.

Nagrody za prawidłowe rozwiązanie otrzymują Małgorzata Krajewska, Jacek Jaszczyk i Longina Czachorowska. Gratulujemy. Nagrody książkowe prześlemy pocztą na adres domowy.

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								

KĄCIK DLA DZIECI

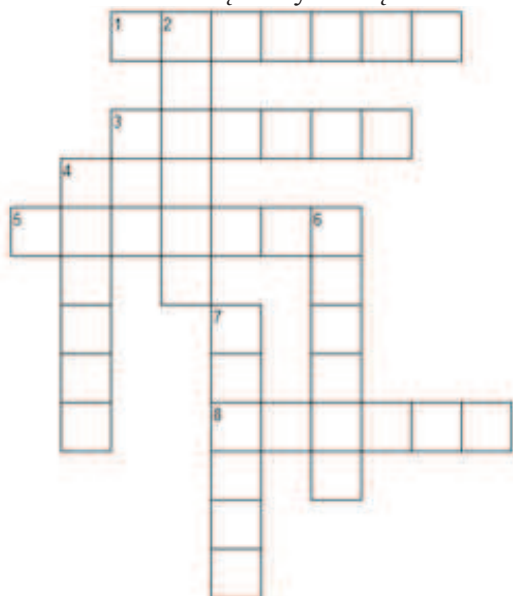
Drogie Dzieci!

Rozpoczynamy Adwent, czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa i przygotowanie do obchodzenia pamiątki Jego narodzenia. Szczególnym wymiarem tego przygotowania są Roraty, czyli Msze Święte sprawowane ku czci Matki Bożej, aby Ona pomogła nam w drodze do Pana Jezusa. Naszym roratom towarzyszyć będzie w tym roku św. Wincenty a'Paulo, który powie nam wiele o pełnieniu dobra.

Zapraszamy was, z lampionami, na Roraty w każdy poniedziałek, środę i piątek Adwentu na godzinę 18:00.

A oto kilka zadań dla was:

Zadanie 1. Rozwiąż krzyżówkę

1. Przynosimy go na mszę roratnią.
2. Jest to czas radosnego oczekiwania na przyjście Zbawiciela.
3. Jest ich cztery w wieńcu adwentowym.
4. Kolor ornatu w adwencie.
5. Każdej niedzieli zapalamy na nim kolejną świecę.
6. Tyle jest niedziel w adwencie.
7. To Ona nosiła pos swoim sercem Zbawiciela.
8. Msza odprawiana wczesnym rankiem w Adwencie.

Zadanie 2. Pokoloruj

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: Zadanie 1: zaznaczenie na obrazku; Zadanie 2: JEZUS, AMEN, KRZYŻ, KATACHEZA, ANIOŁEK, MODLITWA, KOŁĘDY, MARIA, ŚWIĘTY, KOŚCIÓŁ.

Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymuje Marcin Karwasz. Gratulujemy. Nagrodę książkową prześlemy pocztą na adres domowy.

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do proboszcza ks. Dariusza 573 242 022.

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

DROGA NEOKATECHUMENALNA

Eucharystia: sobota godz. 19⁰⁰

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

każdego 23. dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą

i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca o godz. 18⁰⁰STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ
DIECEZJI BYDGOSKIEJ

pierwszy czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi

piątek miesiąca o godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI
DIECEZJI BYDGOSKIEJkażdy 21. dzień miesiąca o godz. 20⁰⁰

NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

w pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. JÓZEFA

w pierwszą środę miesiąca o godz. 17³⁰

KAWIARENKA PARAFIALNA (w salce parafialnej)

w każdą niedzielę po mszy o godz. 9⁰⁰, 10³⁰ i 12⁰⁰

OAZA DZIECI BOŻYCH (w salce parafialnej)

w każdy piątek o godz. 16³⁰**Specjalne Nabożeństwo dla małżeństw starających się o potomstwo**

każdego ósmego dnia miesiąca po Mszy Św. wieczornej

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.

w I piątki miesiąca od godz. 16⁰⁰

KOŁĘDA 2025

Drodzy Parafianie!

„Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło”

[Iz 9,2]

Ten fragment Pisma Świętego w jednym zdaniu ukazuje nam cel i sens przyjscia na świat Syna Bożego. Jezus Chrystus, którego dzień narodzin świętujemy, jest dla nas prawdziwym światłem w podążaniu ścieżkami swojego życia.

Ze Świętami Bożego Narodzenia związany jest zwyczaj kolędy – odwiedzin duszpasterzy w domach parafian. W tym szczególnym czasie pragniemy przybyć do Was na wspólne kolędowanie. Tym razem będziemy odwiedzać parafian, którzy wyrażą pragnienie spotkania z nami poprzez specjalne zaproszenie. Jest już gotowy plan odwiedzin na poszczególnych ulicach. **Prosimy, aby na specjalnym formularzu, do dnia 15 grudnia 2024 r., wyrazić swoją prośbę (formularze są wyłożone w kościele).** Jednocześnie **zwracamy się do Was Kochani, aby zatroszczyć się o swoich sąsiadów**, zwłaszcza tych, którzy już nie wychodzą ze swoich mieszkań i poinformować ich o terminie kolędy. To dobra okazja do modlitwy z prośbą o Boże błogosławieństwo na każdy dzień Nowego Roku oraz do rozmowy o trudach codziennego życia i sprawach naszej parafii.

Wdzięczni za współtworzenie życia naszej wspólnoty parafialnej i okazywaną nam życzliwość, zapewniamy o naszej pamięci w modlitwie oraz życzymy Wam Bożego błogosławieństwa, zdrowia i wszelkiej pomyślności na każdy dzień.

Ks. Proboszcz i Duszpasterze Parafii**Pan Bóg powołał do siebie:**

do 23.11.2023	7. Marian Piotr Gniadek 1947 r.
1. Krystyna Jankowska 1940 r.	8. Irena Stefania-Woźniak 1931 r.
2. Janusz Polasik 1949 r.	9. Krystyna Strosz 1942 r.
3. Stefan Pilarski 1956 r.	10. Tadeusz Majsterek 1932 r.
4. Genowefa Licheniak 1946 r.	11. Anna Maria Szymańska 1957 r.
5. Tomasz Piotr Cebula 1966 r.	12. Konrad Krzemkowski 1943 r.
6. Henryk Jarząbkowski 1940 r.	13. Krystyna Szymkowiak 1940 r.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!**Sakrament Chrztu św. otrzymali:**

do 23.11.2023	2. Kaja Witkowska
1. Karolina Witkowska	3. Zofia Marta Więclawek

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. proboszcz Dariusz Wesołek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org